

بازی سرنوشت انسان را تا ناکجاها می کشاند / آدم هایی که به ناخواه مجرم می شوند

زندانیان جرائم غیر عمد را نباید افرادی جدا از خود بدانیم، آن ها جانی یا قاتل نیستند بلکه این بازی سرنوشت بوده که آن ها را پشت میله های زندان اسیر کرده است، تفاوت ما و آنها شاید به اندازه یک قدم است، شاید به اندازه یک ثانیه....

خبرگزاری مهر : زندانیان جرائم غیر عمد را نباید افرادی جدا از خود بدانیم، آن ها جانی یا قاتل نیستند بلکه این بازی سرنوشت بوده که آن ها را پشت میله های زندان اسیر کرده است، تفاوت ما و آنها شاید به اندازه یک قدم است، شاید به اندازه یک ثانیه.... به گزارش خبرنگار مهر، آن روز هم همانند همه روزهای تکراری سال بود. مجید با گفتن بسم الله از خانه خارج شد، اما قبل از بیرون آمدن نمی دانست که امروز روزی متفاوت با همه روزهای دیگر است.

سوئیچ ماشین را میچرخاند و پشت فرمان قرار می گیرد، به تصور خودش تا 15 دقیقه یا حداکثر نیم ساعت دیگر در سرکارش حاضر می شود اما نمی داند که این 15 دقیقه تبدیل به کابوس یک و نیم ساله ای برای او و خانواده اش می شود. از خیابان های پرپیچ و خم عبور می کند اما ناگهان مردی وسط خیابان ظاهر می شود و این می شود آغاز ماجرای که هم اکنون و بعد از گذشت یکسال و نیم همچنان ادامه دارد.

از وی در خصوص اوضاع زندان می پرسیم، اسم زندان هم انگار برایش سنگینی می کند و با تعجب به من نگاه می کند، می گوید : تا قبل از این ماجرا حتی تصویری هم از کلانتری و نیروی انتظامی و زندان نداشتم چه برسد به اینکه خود را اسیر میله های زندان ببینم اما سرنوشت در یک آن همه چیز را تغییر داد.

مجید ادامه می دهد: سال ها با آبرو روزگار گذرانده ام اما هم اکنون نمی دانم همسایه ها، فامیل و وابستگی که اطلاع زیادی از علت زندانی شدنم ندارند، در خصوص من چه فکری می کنند علاوه بر آن فکر اینکه فرزندم محمد و همسر در چه شرایطی زندگی می کنند شب ها خواب را از سرم بیرون برده است.

وی با یادآوری روز حادثه می گوید : قرار نبود اتفاق خاصی بیفتد، آن روز هم همانند تمامی روزهای دیگر بود اما یک اتفاق سبب شد همه زندگیم زیر و رو شود، زندگیم با این اتفاق چنان تغییر کرد که حتی در خواب هم تصویری در خصوص آن نمی کردم.

مرد عابر دچار جراحات شدیدی شده و دادگاه مجید را به پرداخت 30 میلیون دیه محکوم می کند، دیه ای که به قول مجید حتی اگر چندین سال پی در پی کار کند و حقوق ناچیز کارمندی را کنار هم بگذارد یک دهم آن را نیز نمی تواند پرداخت کند.

وی می گوید: حتی خودم هم این ماجرا را نتوانسته ام باور کنم فقط یک هفته از مدت بیمه ماشینم گذشته بود ، چه کسی فکر می کرد در این یک هفته اتفاقی بیفتد که برای من یک عمر پشیمانی را به دنبال داشته باشد، همسر هر روز به من تاکید می کرد که سری به اداره بیمه بزنم و بیمه ماشین را تمدید کنم اما من به دلیل مشغله های بالای کاری خود نتوانستم این کار را بکنم و هم اکنون یک و نیم سال است که تاوان آن سهل انگاریم را می دهم.

مجید می گوید : در این مدت افکار زیادی به ذهنم هجوم می آورند ، گاه با خودم می گویم کاش آن روز اصلا سرکار نمی رفتم، گاه فکر می کنم اگر از آن خیابان نمی گذشتم هم اکنون در خانه و در کنار فرزند و همسر بودم ولی انگار همه این ها بهانه ای بیش نبوده و سرنوشت این گونه برایم رقم خورده بود تا بهترین روزهای عمرم را در پشت میله های زندان و دور از همسر و محمد هفت ساله ام بگذرانم.

وی از آرزوهای دور و دراز خود برای آزادی از زندان می گوید: دلم برای خانه و صفای آن تنگ شده است، امیدوارم هرچه زودتر از این میله ها خلاص شوم و زندگی راحت و آسوده ای برای خانواده ام فراهم کنم اما همین الان نیز از سرنوشت خود خبر ندارم و نمی دانم دقیقا باید چند سال در پشت این میله ها زندانی باشم.

شاید مجید را از جمله چندین نفری دانست که بی توجه به اتمام مدت زمان بیمه ماشینشان از خانه بیرون آمده و در اثر یک تصادف ناخواسته سرنوشت زندگیشان تغییر کرده است.

از وی آدرس منزلشان را می گیرم و این بار راهی منزلشان می شوم. خانه ای کوچک اجاره ای در ته یکی از کوچه های این شهر... داخل خانه می شوم و با فاطمه همسر مجید گفتگوی مختصری می کنم ، هر زمانی اسم مجید را به زبان میاورم اشک از چشمانش جاری می شود. قاب عکس سه نفره شان در روی میز توجهم را به خود جلب می کند، مشخص نیست که تا چند سال دیگر باز هم می توانند سه نفره در قاب عکس جا شوند و اصلا در آن زمان محمد هفت ساله چند سال خواهد داشت.

فاطمه می گوید : یک و نیم سال است زندگیمان تبدیل شده به انتظار برای آزادی مجید، به هر دری رو انداخته ام تا شاید بتوانم مقداری از پول دیه را تهیه کنم اما هر بار ناامید تر از دفعه قبل شده ام، هرچند هم اکنون خودم در یک شرکت خدماتی مشغول به کار شده ام اما حقوق آن کفاف خورد و خوراکمان را هم به زور می دهد چه بماند به اینکه از آن پس اندازی برای آزادی مجید داشته باشم.

وی ادامه می دهد: هنوز هم برای آزادی مجید امید زیادی دارم، هنوز هم باور ندارم شخصی مثل او گرفتار زندان شده باشد، هر زمانی او را پشت میله های زندان می بینم بغض خود را فرو می برم تا وی متوجه ناراحتیم نشود اما به نظر می رسد او نیز از شرایط سخت زندگیمان آگاهی دارد.

به هر حال مجید و امثال او رانمی توان گناهکار دانست شاید این افراد اسیر سرنوشت ناخواسته خودشان شده باشند، سرنوشتی که

برای هرکدام از ما نیز ممکن است اتفاق بیفتد، سرنوشتی که در عرض چند ثانیه زندگی انسان را تحت تاثیر قرار می دهد . اما هم اکنون و در ایام ماه مبارک رمضان خیران زیادی دور هم جمع شده و در جشن گلریزانی سعی در آزادی بنده مسلمانی دارند، هرکس به اندازه وسع خود.

137 نفر از زندانیان غیر عمد زندان استان چشم انتظار مردم خیر آذربایجان شرقی

مدیرعامل ستاد دیه و دبیر برگزاری جشن گلریزان آذربایجان شرقی گفت: 137 نفر از زندانیان غیرعمد چشم انتظار کمک های مردم خیر استان برای آزادی هستند.

حمزه علی محرمی گفت: جرایم غیر عمد در طبقه بندی زندان ها تصادفات رانندگی است که منجر به دیه می شود و در ارتباط با آن ها اولویت برای پرداخت تصادفات رانندگی عدم گواهینامه، بیمه نامه و کامل نبودن بیمه نامه محکوم به پرداخت دیه می شوند و روانه زندان می شوند.

وی حوادث کارگاهی را یکی دیگر از جرایم غیرعمدی برشمرد و افزود: حوادث کارگاهی که بدون بیمه کردن اتفاق می افتد با رخ دادن حادثه در کارگاه ها منجر به دیه می شوند.

مدیرعامل ستاد دیه و دبیر برگزاری جشن گلریزان ادامه داد: محکومیت های سفته، چک و مطالبه مهریه و نفقه از دیگر عوامل جرایم غیر عمدی در استان هستند و مجموع افراد جرایم غیر عمد در زندانهای استان 143 نفر بود که تاکنون شش نفر در تبلیغات گلریزان آزاد شده اند و امید است در جشن گلریزانی که برگزار می شود با کمک های نقدی دو میلیارد تومان بتوانیم بقیه زندانیان غیر عمد را نیز آزاد کنیم.

حمزه علی محرمی گفت: شماره 100100 بانک تجارت قابل واریز کمک های مردمی در سراسر کشور است و شماره حساب 880081 بانک سپه برای واریز کمک های نقدی مردم تعیین شده است.

وی ادامه داد: افرادی که در جشن گلریزان حضور می یابند صندوق هایی در محوطه جشن گلریزان گذاشته می شود تا کمک های خود را در قالب اسکناس به صندوق ها واریز کنند.

ضرورت ترویج فرهنگ بیمه در جامعه

مدیرعامل ستاد دیه آذربایجان شرقی گفت: زندگی پرتلاطم امروزی به ما می آموزد که برای جبران ضررهای غیر قابل جبران باید خود و خانواده و یا وسایل نقلیه و کار خود را بیمه نماییم. در جوامع پیشرفته این قضیه به خوبی حل شده است ولی متأسفانه در کشور ما این مسله نیاز به فرهنگ سازی بیشتری دارد. چون بررسی ها نشان از بی توجهی برخی از مجرمین غیر عمد به این مسله دارد. حمزه علی محرمی در ادامه خواستار شد: برای پیشگیری از جرایم غیر عمد در استان از شهروندان گرامی خواستاریم تا حساسیت بیش تری برای رانندگی داشته باشند و بدون بیمه وسایل نقلیه رانندگی نکنند و به تاریخ سر رسید بیمه نامه هایشان دقت کنند.

کاهش 50 درصدی جرایم غیر عمد نسبت به سال قبل

مدیرعامل ستاد دیه و دبیر برگزاری جشن گلریزان آذربایجان شرقی با اشاره به کاهش آمار زندانیان غیر عمد در زندان ها گفت: خوشبختانه آمار زندانیان غیر عمد در استان نسبت به گذشته پنجاه درصد کاهش یافته است و این آمار در سال گذشته 376 نفر جرایم غیر عمد در زندان ها بود و امسال این آمار به 143 نفر در استان رسیده است. و این نشان از بالا رفتن فرهنگ بیمه ای مردم عزیز دارد.